

למקום זה כדי להכינו לעבודת הפרה האדומה, הקרויה חטאת ונשחטת בצפון, ושאת דמה מזים נוכח פתח ההיכל הנמצא במזרח.

וכיון שיזכור זאת, הוא ישים לב להיות זריז במעשיה ובסדר עבודתה [רש"י].

ועתה מבארת הגמרא: מאי "בירה" הנזכרת במשנה במסכת פרה?

אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן: מקום היה בהר הבית, ו"בירה" שמו.

וריש לקיש אמר: כל המקדש כולו קרוי בירה.

שנאמר [דברי הימים א כט יט] שהתפלל דוד שיזכה שלמה בנו לבנות את בית המקדש, את "הבירה אשר הכינותי" לבנות ולא זכיתי לכך.

ועתה מבארת הגמרא את מקור הדין של פרישת הכהן הגדול לפני יום הכיפורים, ואת המקור לפרישת הכהן השורף את הפרה.

מנא הני מילי?

אמר רב מניומי בר חלקיה אמר רבי מחסיה בר אידי אמר רבי יוחנן: למדים את דין הפרישה מפרישת אהרן ובניו בשבעת ימי המילואים.

אמר קרא [ויקרא ח לד] בפרשת המילואים: "כאשר עשה ביום הזה [כמו שצוה אותם לפרוש מבינתם שבעת ימים בימי המילואים, כך צוה ה' בדברים נוספים לעשות, לכפר עליכם]."

ודרשינן:

"לעשות" — אלו מעשי פרה.

"לכפר" — אלו מעשי יום הכפורים.

והוינן בה: בשלמא כוליה קרא של הפרשה [לעשות לכפר] בפרה אדומה בלבד לא מתוקם — היות ו"לכפר" כתיב בו.

ופרה אדומה — לאו בת כפרה היא.

אלא הא תיקשי: אימא, כוליה האי קרא — ביום הכפורים בלבד הוא דכתיב!

אמרי לתרץ: יליף בגזירה שוה "צוה צוה".

כתיב הכא בפרישה של ימי המילואים: "צוה ה' לעשת".

וכתיב התם, בפרשת פרה אדומה [במדבר יט ב]: "וזאת חקת התורה אשר צוה ה' לאמר".

מה להלן בפרשת פרה אדומה עוסק הכתוב בפרה — אף כאן בפסוק "צוה ה' לעשות לכפר", מדובר הכתוב בענין הכהן העוסק בפרה אדומה.

ומה כאן בימי המילואים מדובר בציווי של פרישה — אף להלן בפרשת פרה אדומה יש מצות פרישה.

ופרכינן: ואולי הלימוד הוא בגזירה שוה של ב-ב ימי המילואים ליום הכיפורים בלבד.

ואימא: "צוה" של ימי המילואים מלמד בגזירה שוה ל"צוה" דיום הכפורים, שצריך הכהן הגדול לפרוש, ואין לנו לימוד על פרישה בפרה אדומה.